

MATAGALLS

Osona

Segueixen dos itineraris per enfilar-nos al cim del Matagalls. Tots dos pel vessant nord. El primer més exigent i llarg. El segon un dels més fàcils i curts.

des de Viladrau per Sant Segimon

Distància	18,7 Km
Desnivell acumulat	1160 m
Nivell de dificultat	Moderat
Data	4 de novembre de 2009
Cartografia	Ed. Alpina. Montseny (1:25000)
Punts per a GPS	http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=606047

Itinerari circular que s'enfila al cim del Matagalls des de Viladrau pel vessant nord. Podem fer-la tot l'any, fins i tot a l'estiu doncs, excepte les carenes del Matagalls, la resta és molt ombrívola. Però és especialment recomanable a la tardor. Amb neu o glaç, la baixada pel fort pendent a la falda del Turó Gros del Pujol, pot resultar imprudent sense equipament i experiència. En el nostre cas les fortes ventades havien deixat una gran catifa de fulles, tant bonica com traïdora, que ens va procurar relliscades generals.

No te dificultats tècniques ni passos exposats, però cal saber orientar-se be. L'ús del GPS resulta quasi imprescindible, especialment al tram de retorn a partir del Pujol, on hi concorren nombroses pistes i corriols que poden fer-nos fer marrades innecessàries. Amb boira les carenes del Matagalls son perdedores: encertar el camí de baixada pot resultar difícil.

Per totes aquestes consideracions, la manca de senyalització, la llargària del recorregut i el desnivell, considerem que no és una ruta fàcil.

L'esforç però, pagarà la pena: Pujarem al cim del Matagalls seguint un antic camí que s'endinsa per una castanyeda centenària on hi descobrirem notables exemplars, per frondoses fagedes i vora els salts del torrent. Visitarem dues ermites i passarem prop del Santuari roquer de Sant Segimon. A la tornada, entre faigs i castanyers, en visitarem un de monumental: el Castanyer de les Nou Branques. Al llarg de recorregut passarem prop de grans masos envoltats pel bosc. Podem escurçar i fer menys intricat el camí de retorn si, un cop al Pla de Malataup, retronem pel Coll d'Àligues a l'Erola (a costa però de perdre la visita al Castanyer de les Nou Branques).

Accés. Al punt quilomètric 1,5 de la GI-520 entre Viladrau i Seva, hi ha el restaurant La Solana (ressenyat als mapes com a Garatge dels Molins). A l'altre cantó de la carretera hi ha un ampli espai d'aparcament.

Camí dels Molins (726 m)

Prenem una pista (Camí dels Molins) que baixa vers xaloc a travessar la Riera Major. La pista gira a ponent i fa una llarga marrada vers el nord (Revolt de la Paella). L'evitem per un corriol a mà esquerra. De nou a la pista (que ara continua cap a Can Gat), l'abandonem més endavant per una altra a mà esquerra, fins a Can Bosc.

Can Bosc (830 m)

Gran masia composta per diversos edificis i un viver. Hi ha una font de doble brollador. Continuem vers migdia per un camí de bast que va a travessar el torrent de l'Erola. És el camí antic de Viladrau a Sant Segimon. Per un tram empedrat, encetem la pujada.

L'Erola (871 m)

Ermita d'acollidora porxada, amb un rellotge de sol a la cantonada. Vers garbí (SO) i en pendent moderat continuem pel camí de bast endinsant-nos a la castanyeda Gran de Can Gat (als mapes de l'ICC ressenyada com d'en Farigola), on localitzem exemplars de notable envergadura. Passem pel costat de la Font de l'Or, que raja amb deu minsa, i encetem la fageda. Trams empedrats de camí pel Sot de la Figuera on, superat un grau, atenyem l'oratori.

Oratori de Sant Camil de Lelis (1.000 m)

Situat als peus d'un turó. A garbí, molt per sobre dels nostre caps, sobresurt Sant Segimon. Reprenem el camí vers xaloc (SO) i després a migjorn, atansant-nos a la clotada on el torrent de l'Oratori fa diversos salts. El creuem i marxant vers ponent, encetem un tram molt costerut que salvem fent llaçades (Les Marrades), fins al Collet de l'Estornell. Bona perspectiva de la vall per on hem vingut. Albirem can Bosc i, més a ponent, vers el nord, La Sala (mas on nasqué Joan Sala 'Serrallonga').

Continuem vers garbí, encara per considerable pendent entre la fageda, passant sota els murs de Sant Segimon, que deixem a mà esquerra, fins atènyer la pista de Coll Formic a Sant Segimon (restricció de pas a aquest antic santuari roquer). La prenem a mà dreta fins al proper coll.

Collet de les Tres Creus (1.218 m)

Seguim pocs metres per la pista fins que un rètol ens assenyala el camí per pujar a Sant Miquel. Ben apariat amb alguns esglaons que ens ajuden a superar el transit pel rocam, en fort pendent, vers sol ixent. Guanyem el turó als peus del qual, sobresurt l'ermita de Sant Miquel.

Sant Miquel de Barretons (1.295 m)

Encimbellada sobre la cinglera, desafia la gravetat i un lamentable estat d'abandonament. Gaudim d'una molt bona perspectiva de la contrada. Vista a vol d'ocell de Sant Segimon, als nostres peus, cinglera avall.

Encetem la pujada final que, en moderat però constant pendent, ens menarà al cim deixant a mà esquerra el Turó de Collsaprunera (o de Sant Segimon), travessant el Coll de Saprunera, el Pla de Ginebres, el Collet de la Font i el Pla de les Saleres Velles (o del Vent).

Matagalls (1.696 m)

Coronat per la gran creu i l'altar. Vèrtex geodèsic. En bones condicions climatològiques, privilegiada talaia d'àmplia perspectiva.

Comencem el retorn marxant vers mestral (NNO) per la carena del Serrat de la Creu de Matagalls, en suau pendent. Passem pel Prat Llis i els Ginebrars, en direcció al Turó Gros del Pujol. El camí te trams poc fressats. Abans d'abastar el turó, encetem la baixada prenen a mà dreta un poc definit corriol, guiats pel algunes fites i antics senyals de pintura vermella, vers gregal (NE). En fort pendent anem endinsant-nos a la fageda i passem pel costat d'una bauma. El camí va definint-se malgrat que a la tardor, resta cobert per la catifa de fulles. Continuem fins a un ressalt rocallós (la Goitadora) on gaudim d'una bona perspectiva sobre la Baga Gran i Viladrau. En llaçades per esquivar el fort pendent, entremig de la fageda, guiats per fites i senyals de pintura, anem resseguint la falda del contrafort llevantí del turó, fins al Pla de Malataup.

Pla de Malataup (1.155 m)

Des d'aquest punt podríem retornar a l'Erola pel Coll d'Àligues. Però nosaltres marxem vers llevant, virant al cap de poc a gregal. Deixem a mà dreta el Corral d'en Pujol i més avall atenyem el Pujol de Muntanya, petit nucli rural que passem pel mig(1). Ja per pista més àmplia, anem fins a l'Aremany, mas que deixem a mà esquerra. Després continuem vers el nord, en direcció a la Vila. En una cruïlla del

camí trobem els senyals del SL C-81, Sender del Castanyar de les Nou Branques. Seguint-lo a mà esquerra ens mena als peus d'aquest monumental arbre.

Castanyer de les Nou Branques (848 m)

Després d'admirar la seva insòlita alçària i capçada, continuem guiats pels senyals del SL que, vers el nord, ens menen al Camí de la Vila. Encetem un tram asfaltat entremig de cuidades parcel·les i residències d'estiueig. A l'alçada d'un pedró, homenatge a Guerau de Liost, virem a ponent pel Passeig d'en Ramon Bofill. Per una pista i encara vers ponent, abandonem la zona urbanitzada, resseguint la Serra de Rosquelles, a migdia de Viladrau. Passem pel costat d'una planta embotelladora d'aigua i per un corriol baixem al Molí de Baix. Creuem al marge esquerre de la Riera Major per un pontarró. De nou per pista i en la mateixa direcció, atenyem el camí dels Molins que seguim a mà dreta fins al punt on hem deixat el vehicle, que atenyem a les 6h 20' de marxa efectiva.

- (1) A partir d'aquest punt és difícil confeccionar una ressenya detalladament fiable per la coincidència de nombrosos vials (pistes, camins i corriols) en tota aquesta zona a migdia de Viladrau. Ens limitem doncs a reflectir els punts de pas més significatius.

des del Coll de Bordoriol

Distància	10,8 Km
Desnivell acumulat	686 m
Nivell de dificultat	Fàcil
Data	14 de novembre de 2014
Cartografia	Ed. Alpina. Montseny (1:25000)
Punts per a GPS	http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=8251948

Un altre itinerari al Matagalls pel vessant nord. Un dels més fàcils i agraïts. Especialment pel tram d'anada que hi puja seguint una bona pista fins a coll Pregon.

La tornada per la Baga de Coll Pregon te un tram de camí molt costerut on caldrà estar atent en cas de mullena.

Durant el recorregut es travessen moixeres, alzinars, rouredes, fagedes i prats que permet contemplar una extensa mostra de la vegetació existent al massís. A més passarem per quatre fonts.

Accés

Al punt quilomètric 3 de la GIV-5201 entre Viladrau i Sant Marçal de Montseny hi ha el mirador del Coll de Bordoriol, amb una àmplia zona d'aparcament.

Coll de Bordoriol (1090 m)

Termenal entre l'Osona (Viladrau) i la Selva (Arbúcies). Mirador amb taules d'orientació i penells informatius de l'itinerari. Des d'aquí s'albiren les Agudes, el Matagalls, la plana de Vic i molts cims del Pirineu oriental.

Marxem (SE) per una pista seguint els senyals del SL-C 82 (estaques) que ens guiaran fins al Coll Pregon.

A banda i banda trobem moixeres. Passada la Font dels Pastors, a la bifurcació rebutgem el ramal de la dreta i anem a passar pel costat del Corral de la Vila.

Coll de Joan (1137 m)

Oratori dedicat a Sant Francesc d'Assís. Anem a l'esquerra. El ramal de la dreta (Font de Mosquits) és el camí de retorn.

Després d'una llarga llaçada atenyem el Coll de Sabènia de Baix (bon mirador) i continuem amunt rebutjant a dreta i esquerra els ramals de la pista, guiats per les estakes del SL. A partir del Coll de Sabènia de Dalt ens endinsem de ple a la fageda.

Baga de Coll Pregón (1493 m)

La pista fa in gir de 180° a l'esquerra. A mà dreta baixa el camí a la Font del Llop, per on retronarem. Hi ha una antiga poua on s'emmagatzemava gel. Anem al S en fort pendent fins al coll.

Coll Pregon (1534 m)

Pradell en una gran clariana al bell mig de la fageda. Cruïlla de camins. Al bell mig hi ha un monòlit dedicat a Pau Casals.

Seguim el GR 5.2 en direcció al Matagalls (W) per un camí molt fressat i de fort pendent per la fageda, fent llaçades fins al Collet de l'Home Mort on s'acaba el bosc i atenyem la carena, que seguim per camí evident (NW) fins al cim.

Matagalls (1696 m)

Coronat amb una gran creu. Hi ha constància documental de la seva existència d'ençà 1614 i s'ha anat renovant amb el temps.

Tercer cim en alçària del massís, hi gaudim d'una esplèndida panoràmica de 360°. Retornem a Coll Pregon i ens desviem (SW) fins a la font homònima.

Font de Coll Pregon (1520 m)

Adornada per ceràmica amb versos de Guerau de Liost (Jaume Bofill i Mates). Retornem al coll i baixem fins a la pista de la baga de Coll Pregon on baixem pel costerut camí de la Font del Llop, ben fressat però envaït de fullaraca. Fites sovintejades.

Font de Mosquits (1335 m)

Lleugerament apartada del camí (esquerra). Continuem camí i aviat atenyem una bifurcació.

Bifurcació (1330 m)

Anem a l'esquerra, en baixada. Per la dreta retornaríem a la pista de pujada. Continuem en fort pendent, creuem una carbonera i sortim sobre una pista transversal.

Pista (1200 m)

Indicador de pujada al Matagalls. Anem a la dreta.

Font de Llops (1150 m)

A la dreta del camí. Seguim la pista (dreta) fins al Coll de Joan on desfem el camí d'anada.